

"Technology is anything that wasn't around when you were born." - Alan Kay

American computer scientist known for his pioneering work on object-oriented programming and GUI design

This magnificent quote by Alan Kay is quite explicit: technology is only for those born before it. Everywhere we can observe younger and older children using electronic devices so naturally as if they were born with them. But what is certain is that they were born after this technology. What their parents and teachers think technology is, for them, is not. Their parents and teachers probably grew up with the computer, but as a tool for work or to send electronic messages. Today's children learn to use mobile devices and their multiple functions before learning to read and write, and often their skills in using these applications quickly surpass those of their parents and teachers. Children even "initiate" their parents in the use of certain applications on the smartphone or tablet. In previous generations, it was not until late adolescence that children outstripped their parents in knowledge and skills (generally acquired in school through teachers). However, this generation, also called "millennials", despite being technologically skilled, are not necessarily digitally competent. In addition, many teachers feel overwhelmed and ill prepared with respect to their own digital competences and with respect to the socio-emotional challenges and technical incidents involving these tools at school and in the classroom.

«La tecnologia és qualsevol cosa que no estava quan vostè va néixer.» - Alan Kay

Científic informàtic nord-americà conegut pel seu treball pioner en la programació orientada a objectes i el disseny de la interfície gràfica d'usuari

La magnífica cita d'Alan Kay és prou explícita: la tecnologia només ho és per aquells que han nascut abans que ella. A tot arreu es poden observar a nens petits i grans usar dispositius electrònics amb tanta naturalitat com si haguessin nascut amb ells. I el que és cert és que van néixer **després** d'aquesta tecnologia. Allò que pels seus pares i professors és tecnologia, per ells no ho és. Els seus pares i professors probablement ja van créixer amb l'ordinador personal, però

This forces us to consider a change in relation to teaching digital skills in school. We cannot teach the use of digital technologies exclusively top-down, from teachers to students; we have to think of a more important role for students in the teaching and learning process by using a co-participatory effort. A proposal, among others, is the "digital leadership" in the classroom, where students acquire co-responsibility, commitment and leadership as experts in digital technologies.

It will still be the teachers who have the educational leadership in the classroom, but in every class, there is a group of students who play the role of "ICT experts", both taking charge of technical issues in the classroom and offering support to the teacher and their classmates. As state the authors of an article in this issue of Aloma, the introduction of ICTs does not go along with the teachers' level of digital competence but with their ability to structure the learning environment and to stimulate cooperative interaction and learning (Ojando, Benito & Prats, 2017). These are times of new ideas. Disruptive ideas, regarding co-operation, creativity, joint participation, co-creation and lifelong learning are the ingredients for new educational models in which digital technologies have an important role in facilitating encounter and social interaction.

Ursula Oberst & Miquel-Àngel Prats
(Editors)

més com un instrument per treballar o per enviar missatges electrònics. Els nens d'avui aprenen a usar els dispositius mòbils i les seves múltiples funcions abans d'aprendre a llegir i escriure, i solen superar aviat als seus pares i professors en l'habilitat i perícia amb la que fan servir aquestes aplicacions. Ara també són els fills els que «inicien» als seus pares en l'ús de determinades aplicacions del telèfon intel·ligent o de la tauleta. En generacions anteriors, no era fins ben entrada a l'adolescència que els fills superaven en coneixements i habilitats (generalment adquirits en el col·legi de la mà dels professors) als seus pares. No obstant, aquesta generació, altrament anomenada «*millennials*», estan molt familiaritzats tecnològicament, però no se'ls hi pot dir que siguin encara digitalment competents. A més, molts professors se senten

desbordats i mal preparats en relació a les competències digitals i els reptes i les incidències tècniques i socio-emocionals que comporten aquestes eines sovint a l'escola i l'aula.

Això ens obliga a pensar en un canvi pedagògic en relació a les competències digitals a l'escola. Ja no podem ensenyar el maneig de les tecnologies digitals exclusivament de dalt a baix, del professorat a l'alumnat; hem de pensar en un major protagonisme de l'alumnat en el procés d'ensenyament-aprenentatge utilitzant un esforç co-participatiu. Una proposta, entre d'altres, és el «lideratge digital» a l'aula, on l'alumnat adquireix co-responsabilitat, compromís i el protagonisme com a experts en el suport amb les tecnologies digitals.

El lideratge pedagògic de la classe el continua portant el professor però és un grup d'alumnes «experts

TIC» el que a cada classe porta el lideratge tecnològic i fan de suport al professor de l'aula i als seus companys. Com diuen els autors d'un article d'aquest número d'Aloma, la introducció de les TIC no passa tant pel nivell de competència digital del docent, sinó per la seva capacitat d'estructurar l'ambient d'aprenentatge i d'estimular la interacció cooperativa (Ojando, Benito & Prats, 2017). Són temps de noves idees. D'idees disruptives on la col·laboració, la creativitat, la participació conjunta, la co-creació i l'aprenentatge permanent són els ingredients per nous models educatius on les tecnologies digitals tenen un paper rellevant per facilitar l'encontre i la interacció social.

Ursula Oberst & Miquel-Àngel Prats
(Editors)